

اخبار و گزارش های کارگری 17 تیرماه 1400

- لیست کارگران پروژه ای و پیمانی اعتصابی صنعت نفت -17 تیر 1400 :
- بیانیه شماره شش شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت
- تلاش برای به انحراف کشیدن اهداف کمپین 20 – 10
- گفتگوی شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت با محسن جوشکار یک کارگر اعتصابی
- تحریم غذای کارگران پیمانکاری تعمیرات فازهای 9 و 10 منطقه ویژه پارس در اعتراض به کیفیت بد غذا
- ادامه اعتصاب کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه حقوق و 10 ماه حق بیمه
- اعتصاب رانندگان اتوبوسرانی بندرعباس برای اعتراض به قرارداد کار و عدم پرداخت 2 ماه حقوق و چند ماه حق بیمه
- ادامه اعتراضات کارگران بخش دفع آفات کشت و صنعت نیشکر هفت تپه نسبت به عدم تمدید قراردادهای کاریشان با برپایی تجمع و پهن کردن سفره با نان خالی
- یکماه از بازداشت مازیار سیدنژاد گذشت

*لیست کارگران پروژه ای و پیمانی اعتصابی صنعت نفت -17 تیر 1400 :

کارگران پیمانکاری ایرج فرامرزی، کارگران شرکت پیسا در ایرانشهر، کارگران شرکت دریا ساحل خط قشم، کارگران شرکت بهداد معادن پاسارگاد، کارگران ODCC پالایشگاه آبادان، کارگران شرکت آرسان توسعه، اعتصاب کارگران شرکت پتونیوا، کارگران پتروپالایش کنگان و کارگران شرکت آویژه صنعت طوس به اعتصاب پیوستند.

۱- کارگران پیمانی پتروشیمی گچساران

۲- پالایشگاه بیدبلند بهبهان فاز ۲ پیمانکاری شالوده شاپان

۳- عمران صنعت فاز ۱۴

۴- پتروشیمی بوشهر، اکسیر صنعت فاز ۱۴

۵- شرکتهای نفت و گاز پارس جنوبی، میدان گازی

۶- شرکت سینا صنعت احمدپور در واحد ASU

۷- کارگران شرکت پتروشیمی «صدف»

۸- شرکت نفت خشت و کنار تخته

۹- پالایشگاه آدیش جنوبی کنگان مخازن کروی و استوانه ای پیمانکاری کرمی و شرکت رازان

- ۱۰- شرکت پتروشیمی «جهان پارس»
- ۱۱- شرکت ساتراپ صنعت پارس جنوبی
- ۱۲- کارگران شرکت سینا پالایش قشم
- ۱۳- شرکت توانمند فاز ۲۲ و ۲۴
- ۱۴- کارگران اورهال پالایشگاه نفت تهران
- ۱۵- فرجود در سایت ۱ بوشهر
- ۱۶- کارگران پالایشگاه آدیش جنوبی
- ۱۷- پارس فنل کار و کلیه نیروهای پتروشیمی پارس فنل شرکت سینا صنعت در عسلویه
- ۱۸- سایت ۱ پتروشیمی بوشهر پیمانکاری صمصام صنعت
- ۱۹- کارگران پالایشگاه تندگویان
- ۲۰- کارگران پتروشیمی دنا
- ۲۱- کارگران شرکت جهان پارس
- ۲۲- کارگران پیمانی شرکت پایندان در فاز ۱۴ عسلویه
- ۲۳- کارگران فاز ۱۳ شرکت لیدوما
- ۲۴- کارگران فاز ۱۳ (فاز اختر) پارس جنوبی
- ۲۵- کارگران جوشکار مخازن کروی پتروشیمی بوشهر
- ۲۶- ماشین سازی اراک
- ۲۷- پروژه ای شرکت فراب در نیروگاه بیدخون
- ۲۸- تمامی کارگران رسمی و غیر رسمی فازهای ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ و کارگران پیمانی باقی فازهای ۲۴ گانه عسلویه
- ۲۹- پالایشگاه آبادان ۱ تیر ۱۴۰۰
- ۳۰- کارگران فاز ۱۳ کنگان
- ۳۱- کارگران پالایشگاه بیدخون
- ۳۲- کارگران پروژه ای شرکت ای جی سی پالایشگاه آبادان
- ۳۳- کارگران پیمان کاری حاجی پور
- ۳۴- کارگران شرکت مخازن نفت قشم
- ۳۵- عملیات دریایی شرکت پایانه های نفتی ایران، خارک

- ۳۶-سیمان سپاهان اصفهان زیر مجموعه هلدینگ
- ۳۷-شرکت ای جی سی شاغل، پالایشگاه آبادان فاز ۲
- ۳۸-شرکت برق و ابزار دقیق ILD واقع در سایت بندر تنبک
- ۳۹-کیهان پارس
- ۴۰-شرکت سازه پاد
- ۴۱-اعتصاب کارگران رسمی نفت در پالایشگاه آبادان
- ۴۲-شرکت تهران جنوب واقع در بندر ماهشهر
- ۴۳-شرکت پتروساز شاغل در شرکت نفت بندرعباس
- ۴۴-شرکت مبین صنعت شاغل در پتروپالایش آدیش
- ۴۵-شرکت راژان شاغل در پالایشگاه آدیش
- ۴۶-کارکنان نیروگاه رامین در شهر اهواز
- ۴۷-پتروشیمی دماوند
- ۴۸-پتروشیمی دنا
- ۴۹-شرکت دی پلیمر در صنایع پتروشیمی‌های عسلویه
- ۵۰-کارگران پیمانکاری فولاد بوتیا در کرمان
- ۵۱-کارگران پیمانی شرکت سازه فرافن قشم
- ۵۲-کارگران پروژه‌های بید بلند ۲ ماهشهر
- ۵۳-اعتصاب کارگران اورهال ۱۵ و ۱۶
- ۵۴-کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی جهرم
- ۵۵-کارگران شرکت دریا ساحل جفیر
- ۵۶-کارگران رادیوگراف نیروگاه بیدخون
- ۵۷-کارگران تلمبه خانه شماره ۵ بندرعباس
- ۵۸-کارگران پیمانکاری زلال پالایشگاه اصفهان
- ۵۹-اعتصاب بخش‌های دیگری از کارگران پیمانکاری جهان پارس ایلام
- ۶۰-کارگران شرکت پیشرو صنعت در پتروپالایش آدیش
- ۶۱-کارگران شرکت ODCC پالایشگاه نفت اصفهان

- ۶۲- کارگران شرکت گاما
- ۶۳- کارگران رادیوگراف شرکت پرتونگاری نیما آزمون فولاد شاغل در پالایشگاه آبادان
- ۶۴- کارگران شرکت پرتونگاری پیشتازان آریا شاغل در پالایشگاه آبادان ۲
- ۶۵- اعتصاب کارگران شرکت پرتونگاری پیشگامان فنون پارس شاغل در فاز ۲ پالایشگاه آبادان
- ۶۶- کارگران شرکت گوهر زمین سیرجان
- ۶۷- اعتصاب کارگران پروژه صدف جهانپارس
- ۶۸- اعتصاب کارگران شرکت سازه پاد بوشهر
- ۶۹- کارگران پالایشگاه گاز NGL3100 دهلران
- ۷۰- کارگران شرکت گاما جاسک
- ۷۱- اعتصاب کارگران پتروشیمی لردگان
- ۷۲- اعتصاب کارگران پالایشگاه گاز پارسیان لامرد
- ۷۳- کارگران شرکت نصب نیرو اندیمشک
- ۷۴- کارگران شرکت آرتا انرژی پتروشیمی اردبیل
- ۷۵- اعتصاب کامیون‌داران شرکت نفت دهلران
- ۷۶- تجمع کارکنان شرکت نفت گچساران در نهم تیرماه
- ۷۷- کارگران جوشکار شاغل در نیروگاه بیدخون
- ۷۸- اعتصاب نیروهای پیمانکاری‌های سلطانی و حیدری شاغل در خط ۶۴ اینچ
- ۷۹- اعتصاب بخشی از کارگران شرکت نیرو گستر میناب
- ۸۰- کارگران شرکت دریا ساحل خط انتقال رشت آستارا
- ۸۱- اعتصاب کارگران پالایشگاه جفیر
- ۸۲- کارگران جوشکار شرکت شیمبار شاغل در خط لوله انتقال نفت تیران
- ۸۳- کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی چابهار، نیروهای کیانپور پیمانکار نصب نیرو
- ۸۴- کارگران جوشکار خط ۳۶ اینچ زاهدان،
- ۸۵- اعتصاب کارگران جوشکار خط ۴۸ کرمان شرکت آسیا هفت سنگ،
- ۸۶- کارگران جوشکار شرکت دریا ساحل رشت و رانندگان آتشخوار،
- ۸۷- اعتصاب کارگران تلمبه‌خانه فیروز آباد

- ۸۸- کارگران پیمانکاری ایرج فرامرزی
- ۸۹- کارگران شرکت پیسا در ایرانشهر
- ۹۰- کارگران شرکت دریا ساحل خط قشم
- ۹۱- کارگران شرکت بهداد معادن پاسارگاد
- ۹۲- کارگران ODCC پالایشگاه آبادان
- ۹۳- کارگران شرکت آرسان توسعه
- ۹۴- اعتصاب کارگران شرکت پتونیا
- ۹۵- کارگران پتروپالایش کنگان
- ۹۶- کارگران شرکت ویژه صنعت طوس

***بیانیه شماره شش شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت**

چند نکته مهم

- با توجه به گستردگی و فراگیر شدن اعتصاب، پیوستن اکثر مراکز کارگری به این اعتصاب و حمایت هایی که تا به حال از آن صورت گرفته، ما امروز در موقعیت بسیار خوبی برای رسیدن به بخش های مهمی از خواسته های خود قرار داریم. با اعتصابات گسترده ما تا همین جا فشار سنگینی بر روی پیمانکاران چپاولگر وارد شده است و کار به جایی رسیده است که منافع همه شان ایجاب میکند که زودتر اعتصاب تمام شود.

- روشن است که باید در مورد نتیجه اعتصاب و رسیدن به خواسته هایمان و اینکه در چه شرایطی پای مذاکره میرویم چاره جویی کنیم. ولی باید از هر اقدام عجولانه و پا پیش گذاری زود هنگام برای مذاکره، خود داری کرد.

- خطر اصلی ای که اعتصاب سراسری ما را تهدید می کند ایجاد تفرقه و چند دستگی در میان کارگران و ناروشتی در نقشه کار مان است. کارفرمایان و مسئولین به انواع مختلف تلاش می کنند و یا خواهند کرد که در میان کارگران دو دستگی و یا چند دستگی به وجود بیاورند و سپس با دادن حداقل امتیاز به بخشی از کارگران و ترغیب آنان به بازگشت به سر کار، بخش بزرگی از ما را وادار به بازگشت به کار کنند. باید در مقابل آن هوشیار باشیم.

- برخورد جمع ها و کسانی مانند اداره کنندگان گروه تلگرامی "کاریابی پایپینگ" و کانال مطالبه گری ارکان ثالث با ماکارگران مثل برخورد فرمانده به سربازان است و به ما امر و نهی میکنند و به سهولت حاضرند که زمینه های پایان اعتصاب را با کمترین امتیاز گیری اعلام کنند. برای همین کمپین شان کمپین تخلیه سراسری محیط های کار بود. میگویند با خانواده خوش بگذرانید و ما هستیم و به ما توکل کنید. هر جا هم بحثی از تجمع و اعتراض میشود مقابلش می ایستند و خود فضا را امنیتی میکنند. ما باید بدانیم که دیگر توکل کردن بس است. باید خودمان تصمیم بگیریم. چنین جماعتی میخواهند همه چیز را توی مشت داشته باشند و هر کس حرف دیگری زد و نظری داد اسمش را میگذارند تفرقه و بدتر از آن اغتشاش. باید صراحتا بگوییم ما نماینده خود گمارده نداریم. نمایندگان هر بخش از ما توسط خود ما باید انتخاب شوند و در تصمیم گیری ها دخیل باشیم.

- با توجه به اینکه کارگران اعتصابی در عسلویه و کنگان، کمپ ها را ترک کرده اند، انتخاب نماینده و یا مجمع نمایندگان از سوی کارگران برای مذاکره با کارفرمایان در محل ممکن نیست. فوراً در این مناطق گروه‌های تلگرافی خود را درست کنیم و کاندید بدهیم و هر کس خودش کاندید شود و نمایندگان خود را انتخاب کنیم. این حق ماست. جمع شدن در یک گروه و صحبت کردن بر سر خواسته‌هایمان و انتخاب نمایندگان واقعی خود کار خلافی نیست و این حقماست و باید دست به کار آن بشویم تا بتوانیم خواسته‌هایمان را پیگیری کنیم.

- یک راه حل برای حفظ اتحاد تعیین خواسته‌های واحد است که هر جا مذاکره ای شد به کمتر از آن رضایت ندهیم و الگویی سراسری برای همه بخشها باشد. ضمن اینکه همین الان در گام نخست می توان کارفرمایان را زیر فشار قرار داد که موضع خود را نسبت به خواسته‌های کارگران با شفافیت و بطور کتبی و علنی اعلام کنند (همانطور که در بیانیه 5 شورای سازماندهی گفته شده). بر اساس آن ما هم تصمیم متحد خودمان را اعلام خواهیم کرد.

- ما مذاکرات پشت پرده و از بالای سر کارگران را قبول نمیکنیم و به رسمیت نمی شناسیم. تصمیمات گرفته شده بین مذاکره کنندگان و کارفرمایان و پیمانکاران در صورتی رسمیت پیدا میکند که به اطلاع کارگران رسانده شود و مورد تایید آنها قرار گیرد.

- اولین مذاکرات و یا توافق و یا تصمیم گیری احتمالی بین کارگران و کارفرمایان در چند شرکت پیمانکاری مهم هستند و میتواند مبنایی برای مذاکرات در شرکت های دیگر نیز باشد. بنابراین در این مورد باید دقت کرد. چون با اعلام اولین توافقات بصورت علنی و احتمالاً بازگشت به کار کارگران در این شرکت ها، عملاً مسیر و سر نوشت اعتصاب تعیین میشود و این توافقات برای باقی شرکت ها الگو خواهد بود. بسیار مهم است که در این مورد ابتکار عمل را به دست بگیریم و سعی کنیم خواست های اولیه و فوری خود را به روشنی و بطور شفاف اعلام و مبنای مذاکره با پیمانکاران قرار دهیم.

- افزایش دستمزدها بر اساس ارقام پیشنهادی ما برای رده های مختلف تخصصی و اینکه هیچ کارگری

نباید کمتر از 12 میلیون مزد بگیرد، دائمی شدن قراردادهای کاری و داشتن امنیت شغلی، پرداخت بموقع دستمزدها در هر ماه، ایمن شدن محیط های کار و تجهیز مراکز کاری و کمپ ها به دستگاههای تهویه هوا، بهبود اساسی وضعیت کمپها و اماکن عمومی دیگر همچون دستشویی ها و حمام ها و اختصاص غذا خوردی مناسب برای کارگران در تمام کمپ ها، ایجاد امکانات درمانی در محیط های کار و برخورداری کارگران از بیمه درمان رایگان، خطوط پایه ای توافقات سراسری ما کارگران در مذاکراتمان خواهد بود. خواست اساسی ما برچیده شدن بساط پیمانکاران و لغو قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی است و تحمیل این مطالبات به معنای زیر فشار قرار دادن پیمانکاران و ایجاد زمینه برای برچیده شدن بساط آنهاست. ما با پافشاری بر خواسته‌هایمان میتوانیم عرصه را بر پیمانکاران تنگ کنیم و اعلام میکنیم که همین امروز دولت باید ناظر اجرای همه توافقاتی باشد که در مذاکرات با کارفرمایان صورت میگیرد.

- ما اعلام میکنیم که همین امروز دولت باید ناظر و تضمین کننده اجرای همه توافقاتی باشد که در مذاکرات با کارفرمایان صورت میگیرد.

- کانال شورای سازماندهی اعتراضات محلی برای بحث و گفتگو در مورد چگونگی مذاکره و چگونگی انتخاب نمایندگان برای وارد شدن به مذاکره میتواند باشد. هر نظری دارید برای این کانال

بفرستید . این کانال را به دوستان خود معرفی کنید و عضو آن شوید. در عین حال در همه جا شبکه های خود را ایجاد کنید تا در این شبکه ها بطور مرتب در مورد چگونگی پیگیری اعتراضاتمان همفکری و بحث کنیم.

در پایان از همه کارگران و تشکلهای و همه مردمی که از اعتراضات و خواستههای بحق ما پشتیبانی کردند سپاسگزاری میکنیم. یک وظیفه فوری ما همکاری گام به گام با هر تشکل و نهادی است که در راستای منافع کارگران اعتصابی و سراسری کردن این اعتصاب هستند. تاکید ما بر اتحاد و همبستگی کارگری است. به امید پیروزی

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

17 تیر 1400

***تلاش برای به انحراف کشیدن اهداف کمپین 20 – 10**

تلاش برای به انحراف کشیدن اهداف کمپین 20 – 10 مدتی است آغاز شده است. اتفاقات چند روز اخیر حاکی از این است که عده ای می خواهند با نفوذ داخل کارگران پروژه ای اعتراض و خواسته هایمان را به بیراهه ببرند. از دیدار عده ای از کارگران بی نام نشان به اصطلاح پروژه ای با آقای جلیلی در تهران تا دیدار عده ای از کارگران پروژه ای در حال کار با مسولان وزارت کار که بصورت نمایشی به بوشهر رفته بودند.

به اینها اضافه کنیم دستور مسول منطقه ویژه به کارفرمایان برای: «رفع مشکلات رفاهی کارگران از جمله نظافت خوابگاهها، تمیز کردن سرویس های بهداشتی، آوردن سرویس های کولردار» و در کنار این حقوقی که حق کارگر است به کارفرما دستور می دهد: «تحریک کنندگان را به دستگاههای امنیتی معرفی کنند» یعنی سیاست هویج و چماق. از سوی دیگر به اداره کار و فرمانداران مناطق عسویه دستور می دهد اعتصاب شکنان را برای کار به پتروشیمی ها و پالایشگاهها بفرستند. این حرکت های چند سویه که از سوی مسولان و به اصطلاح کارگران پروژه ای در حال انجام است، به

منبع: کانال رسمی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

***گفتگوی شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت با محسن جوشکار یک کارگر اعتصابی**

شورای سازماندهی: اعتصابات نفت با قدرت به جلو میرود. این اعتراضات چگونه شروع شد؟

مسعود جوشکار: ما سال گذشته دست به اعتصاب سراسری زدیم. بخشی از خواستههایمان آنهم زیر فشار اعتراضات گسترده ای که داشتیم جواب گرفت. اما بخشی در حد وعده باقی ماند بخصوص خواستههای اساسی ما جواب نگرفت. از همین رو ما در طول سال 99 مرتب پیگیر اجرایی شدن وعده های داده شده و مطالباتمان بودیم و پاسخی نگرفتیم. این درحالی بود که قیمت اجناس هر روز بالاتر میرفت و سطح معیشت ما پایین تر. از همین رو در اسفند ماه بود که بیانیه دادیم و اعلام کردیم که اگر مطالبات ما پاسخ نگیرد اعتصابات خود را از سر خواهیم گرفت. ضمن اینکه در طول همین مدت اعتراضاتمان را اینجا و آنجا به پیش بردیم. تا اینکه در سی ام خرداد 1400 بیانیه دادیم و اعلام اعتصاب سراسری کردیم. افزایش دستمزدها و بیست روز کار و ده روز مرخصی دو محور اصلی مطالبات همه ما کارگران اعتصابی است. بیانیه اول شورای سازماندهی اعتراضات ما رئیس اساسی خواستههای ما را بیان کرده است و آنها همه مطالباتی است که صدای اعتراض همه بخش های

معترض در نفت است. اعتصابات سراسری کنونی ما که از 29 خرداد جرقه آن زده شد و هنوز هم ادامه دارد، اساساً بخش کارگران پروژه ای پیمانی را در بر گرفته است. اما تلاش ما این بود که با خواست اینکه حداقل دستمزد کمتر از 12 میلیون نباید باشد، این اعتراضات کارگران روز مزد را که آنها نیز همراه هستند، در بر بگیرد. از سوی دیگر سعی ما این است که بین کارگران غیر رسمی و رسمی در نفت که بیش از 40 سال است با ساختاری که در این صنعت شکل داده شده است، شکافی عمیق ایجاد شده، اتحاد ایجاد کنیم. از همین رو ما اعتراضات همکاران رسمی خود را به حق دانسته و در هر مقطعی که فراخوانی داده اند از آنها اعلام حمایت کردیم و در کنارشان قرار گرفتیم.

شورای سازماندهی: همه میدانیم که اعتصابات این دوره بسیار گسترده و دامنه آن از سال گذشته به مراتب وسیعتر است. بد نیست از زبان شما وسعت این اعتراضات را بشنویم؟

مسعود جوشکار: درست است. امسال اعتصابات ما نه تنها گسترده تر بلکه سازمانیافته تر نیز هست. هم اکنون علاوه بر دهها هزار کارگر پیمانی نفت در پالایشگاهها، پتروشیمی ها، نیروگاهها و مراکز وابسته به نفت، زمزمه های تدارک اعتصاب در میان کارگران قرارداد موقت و ارکان ثالث نیز به راه افتاده است. نمونه آن تجمع روز 16 تیر کارگران ارکان ثالث در عسلویه با خواست برچیده شدن بساط پیمانکاران بود. خواست اصلی آنها رسمی شدن قرار دادها و خلع ید از پیمانکاران است. همینطور کارگران رسمی نفت که به نحوه افزایشات مزدی سال 1400 و تحمیل مالبات های سنگین به دستمزدهایشان اعتراض داشته و مطالبات دیگری چون ایمن بودن محیط کار و بالا رفتن استانداردهای خوابگاهها و درمانگاهها و غیره را داشتند. در برابر این اعتراضات دیدیم عقب نشینی ای شد و محدودیت افزایش دو و نیم میلیونی بر سقف دستمزد آنان پس گرفته شد. اما کارگران اعلام کرده اند که تا آخر ماه صبر میکنند اگر به این وعده عملی نشود دوباره دست به اعتراض خواهند زد. در عین حال چون این افزایش حقوقی هم کارگران عملیاتی و هم کارکنان اداری را شامل میشود، به آن اعتراض دارند و درست میدانند که کارکنان بخش اداری همسان با آنها که در گرما می شدید تابستانی و در محیط های آلوده و نا امن کاری و ساعاتی فشرده کار سنگین میکنند به یکسان افزایش حقوق داشته باشند. در جریان اعتصابات ما کارگران پروژه ای پیمانی کارگران در بسیاری از مراکز کاری بعد از اعتصاب تسویه حساب کرده و به خانه ها رفتند. حالا با این نگرانی مواجه شده اند که در حالیکه آنها به خانه ها رفته اند چه کسانی آنها را برای رایزنی بر سر مطالباتشان نمایندگی خواهد کرد. به نظرم اینجا شورای سازماندهی جواب است. برای اینکه اولین تاکید آن این است که خود کارگران باید با انتخاب نمایندگان واقعی شان حق و حقوق خود را پیگیر شوند. به نظر من این خیلی شدنی است که مثلاً ما کارگران جوشکار بر رقمی برای میزان مزد خود و تاکید بر خواست 20 روز کار و 10 روز مرخصی و دیگر مطالباتمان همچون پرداخت بموقع دستمزدها در هر ماه و بهبود استانداردهای خوابگاهها و وضع زندگی مان و ایمن شدن محیط کارمان که همگی اضطراری و فوری هستند، طرف مذاکره با پیمانکاران شویم. میزان این مبلغ برای من جوشکار متخصص میتواند بالای 20 میلیون باشد. بدین ترتیب وقتی مبنای توافقات ما روشن باشد در هر شرکت میتوانیم نماینده واقعی خود را انتخاب کنیم و خود ما کارگران طرف مذاکره با پیمانکاران باشیم. نه اینکه خانه بنشینیم و آقای فلانی که معلوم نیست منتخب کیست و با ده تا تشر به کارگران که تجمع نکنید و اغتشاش نکنید همه را توی مشت خود نگهدارد و خود را محق بداند که از طرف ما کارگران به این مقام و آن مقام حکومت نامه بدهد و چانه زنی کند. بعد هم اجازه ندهد که صدای کسی بلند شود و چماق پلیس فتا را بالای سر ما کارگران نگهدارد.

خوبست همین جا این را اضافه کنم که بعد از تخلیه محیط های کار از سوی کارگران اعتصابی شماری از کارگران در کمپ ها باقی ماندند تا مراقب دسیسه های پیمانکاران علیه کارگران اعتصابی باشند. در مقابل پیمانکاران ستمگر کارگران ساده را که خوراکی برای انجام کار نداشتند را جواب کردند و آب و غذا را به روی آنها بستند. این موضوع از طرف شورای سازماندهی اعتراضات رسانه ای شد. بعد از آن بود که کمک های مردمی به این مناطق ارسال شد و برای کارگران باقیمانده در کمپ ها غذا و آب تهیه شد.

خلاصه اینکه اعتصاب ما با قدرت به جلو رفته است و اگر به اسامی شرکت هایی که در آنها کارگران در اعتصاب بسر میبرند نگاه کنید اسامی نزدیک به 90 شرکت در 19 استان را میتوانید ببینید. اما رقم کارگران اعتصابی بسیار بالاست و به هفتاد هزار میرسد. از جمله فقط در خود عسلویه هشتاد پتروشیمی است که هر کدام سه تا 4 شرکت زیر مجموعه دارند و کارگران همه این بخش ها در اعتصاب بسر میبرند. در خیلی از کمپ ها کارگران اعتصابی وسایل شرکت را به هم ریخته اند که به راحتی برای کارفرما امکان جایگزینی کارگر به جای کارگران اعتصابی نباشد و به راه انداختن تولید برایشان زمان ببرد. اعتصاب ما تا همین الان فشار سنگینی بر گرده پیمانکاران وارد کرده است. تا جاییکه رئیس انجمن کارفرمایان عسلویه در نامه ای به زنگنه وزیر نفت با اشاره به ضررهای وارد شده به پیمانکاران و به صنعت نفت خواستار ورود آنها به موضوع میشود.

شورای سازماندهی: یک خواست محوری کارگران معترض پیمانی قراردادی در پتروشیمی ها، پالایشگاهها و مراکز مختلف نفتی خواست افزایش دستمزدهاست. حداقل دستمزد در میان کارگران چقدر است. سایر سطوح مزدی در چه سطح است؟

مسعود جوشکار: بله همینطور است. بطور ساده اگر بخواهم توضیح دهم یک بخش کارگران ساده و روزمزد هستند که با اضافهات مزدی دستمزدهشان به چهار میلیون و پانصد میرسد. بخش دیگر کارگران متخصص صنعتی هستند که بالای پانزده میلیون مزد میگیرند. شورای سازماندهی اعتراضات به عنوان پایه مزدی اعلام کرده است که دستمزد هیچ کارگری نباید از 12 میلیون کمتر باشد. اما باقی رده های تخصصی مثل مزد کارگران وردست و یا متخصص باید اضافه شود. مثلا کارگران وردست بین هفت تا 8 میلیون دستمزد میگیرند و این مزد به هیچ وجه کافی نیست و باید سطح مزد این کارگران حداقل به پانزده میلیون برسد و یا کارگران متخصص بالای 15 میلیون مزد بگیرند و باید مزد این کارگران به رقمی بالای 20 میلیون تومان افزایش پیدا کند. بنابراین همه اینها مطالبات کارگران اعتصابی نفت است. این را هم بگویم که کارگران ساده سنگین ترین بخش کار را برعهده دارند و روز مزدی هستند و در معرض اخراج. همین الان در جریان اعتصاب بطور مثال در عسلویه حدود 400 نفری از این کارگران خود تسویه حساب کرده و اخراج شدند و 2000 نفری را هم پیمانکاران جواب کرده اند و گفته اند بروید و هر وقت اعتصاب تمام شد و کار بود خبرتان میکنیم. بدون اینکه معوقات مزدی شان نیز پرداخت شود. موضوع از این قرار است که قیمت های وحشتناک افزایش یافته است و حتی با 20 میلیون نیز اگر خانه شخصی نداشته باشی به سختی میتوانید امرار معاش کنید. اگر نگاه کنید خواست افزایش دستمزدها اکنون خواست همه بخش های کارگری است. معلمان، بازنشستگان در تجمعاتشان بر افزایش حقوقهای خود به بالای 12 میلیون پافشاری کرده اند و امروز با ورود کارگران نفت به اعتصاب بطور طبیعی جنبش برای خواست افزایش دستمزد تقویت میشود و به نظر من دولت در قبال زندگی و معیشت مردم مسئول است و باید جوابگو باشد.

شورای سازماندهی: باقی مطالبات کارگران چیست؟

مسعود جوشکار: توضیح دادم که علاوه بر خواست افزایش مزد و پرداخت بموقع آن در هر ماه، تغییر روزهای مرخصی کارگران مطالبه دیگر ما است. ما خواستار 20 روز کار و 10 روز مرخصی هستیم که فرصت داشته باشیم زندگی کنیم. با خانواده مان باشیم و از دیدن دوران زیبایی رشد و شکوفایی فرزندانمان محروم نباشیم.

خواست دیگر ما بهبود وضعیت غیر انسانی کمپ هاست که واقعا شبیه به یک بازداشتگاه است. در فضای کم، در اطاقی 12 متری 10 نفر زندگی میکنیم. با سه حمام و توالت بسیار درب و داغان و غیر بهداشتی. حتی جا برای گذاشتن وسایلمان نداریم و شب را باید بر روی زمین سخت بخوابیم و خبری از تخت خواب نیست. حتی برخی کمپ ها در جاییکه واقع شده اند درمانگاهی در نزدیکی آن قرار ندارد و اگر اتفاقی بیفتد به سختی میشود به دکتر و درمان دسترسی داشت. بعضا حتی داروخانه ای وجود ندارد که یک قرص سرماخوردگی تهیه کنیم. غذا کیفیتی بسیار بد با حجم کم به کارگر داده میشود و این غذا را نه در غذاخوری بلکه باید در مقابل کمپ ها صف ببندیم و تحویل بگیریم و در کمپ بخوریم. از دستگاههای تهویه هوا خبری نیست و در گرمای بالای 50 درجه میسوزیم. در اطاقها یک کولر قراضه هست که آب خوردن را باید کنارش بگذاریم تا کمی خنک شود که بشود آشامید. بگذریم که نفس دوری مراکز نفتی از شهرها و امکانات شهری و از خانواده خود تبعات سخت جسمی و روحی برای کارگران دارد. مثلا در جایی مثل عسلویه کارگر حقیقتا در یک اردوگاه اجباری کار دارد کار میکند و فرسوده میشود. بنابراین روشن است که این وضعیت قابل دوام نیست و ما خواستار بهبود فوری وضع خوابگاهها، حمام و دستشویی ها، داشتن غذا خوری و امکانات اولیه معیشتی با استانداردی انسانی هستیم.

خواست دیگر امینی محیط کار است. خوبست متذکر شوم که کارگران متخصص بیشتر در معرض خطرات کاری قرار دارند. مثلا کارگران جوشکار و یا رنگ کار چون در ساعاتی طولانی و هر روزه در معرض مواد شیمیایی قرار دارند خطر بیماری سرطان آنها را بسیار تهدید میکند و کسی نباید سالهای طولانی در این رشته های کار کند. ضمن اینکه آلودگی هوا، آلودگی های صوتی، خطر انفجار های مهیب، سقوط از ارتفاع که اتفاقا در فصل گرمای شدید بخاطر بیحال شدن کارگر مواردش زیاد است همه و همه خطرات جانی برای کارگران نفت است.

ما کارگران پیمانی حتی از بیمه درمان هم برخوردار نیستیم. مثلا پیمانکاران کارگران متخصص را کارگر ساده معرفی میکنند که پول بیمه ندهند. بیمه تکمیلی هم نداریم. در حالیکه باید درمان رایگان باشد و همه کارگران از امکانات درمان برخوردار باشند و سطح آنها ارتقاء یابد.

موضوع دیگر پادگانی بودن فضای مراکز نفتی است. حساسیت این رشته از کار عاملی است که بیشترین کنترلها را انجام میدهند. نیروی حراست بسیاری در این مراکز کار میکنند. در همدستی پیمانکاران با یکدیگر لیست سیاهی است که اگر کارگری در جایی اعتراض کند فوراً تهدید میشود که اسمش وارد این لیست خواهد شد و بعد از آن هم در هیچ کجا شانس استخدام نخواهد داشت. ما با اعتراضاتمان این فضا را شکسته ایم. و یک خواست ما پایان دادن به امنیتی کردن محیط های کار و داشتن حق تشکل، تجمع و اعتراض است و این خواستها را به روشنی در بیانیه خود اعلام کرده ایم.

متأسفانه امنیتی کردن محیط کار بویژه در صنعت نفت آنقدر نهادینه شده است که حتی در گروهی که تحت عنوان "بزرگترین ابر گروه کاریابی جوش پایپینگ، مخازن، سیویل، و ابزار دقیق کشور"، افرادی از سردمداران کمپین تخلیه سراسری خوابگاهها بخود اجازه میدهند که کارگری که معترض

است و می‌خواهد خودش در تصمیم‌گیری‌ها دخالتگر باشد را تهدید به معرفی به پلیس قنا میکنند. به نظر من تشکیل شورا ابزار مهم دخالتگری حداکثری کارگران در سرنوشت مبارزه شان است و چون توانسته است حرف دل کارگران را بگوید دارد جای خود را باز میکند و این یک دستاورد است.

و بالاخره دو خواست کلیدی برچیده شدن دست پیمانکاران و رسمی شدن قرار دادها و نیز لغو قوانین ویژه اقتصادی است. از نظر من این دو خواست کلیدی حلقه اصلی پایان دادن به همه تعرضاتی است که هر روز بر ما کارگران وارد میشود. کارگری که قرارداد موقت دارد و پیمانی است، امنیت شغلی ندارد، همواره زیر تهدید اخراج و بی‌تامینی قرار دارد و نفس این پراکنده کردن کارگران در شرکت‌های مختلف پیمانی، زمینه را برای تعرض به کارگر و تحمیل شرایط برده وار کاری ای که توضیح دادم و برای اعمال استثمار حداکثری کارگر فراهم کرده است. قوانین ویژه اقتصادی نیز دست کارفرمایان و پیمانکاران را برای هر نوع قلدری ای بازگذاشته است. از همین رو باید بساط پیمانکاران مفتخور جمع شود. باید قراردادها رسمی شوند و باید قوانین ویژه اقتصادی لغو گردند. ما کارگران دیگر به این وضعیت تن نمیدهیم و این بردگی باید پایان یابد.

شورای سازماندهی: برخورد پیمانکاران و دولت با اعتصابات نفت چگونه بوده است؟ عکس العمل کارگران در قبال سیاست‌های تفرقه افکنانه و دسیسه‌های کارفرمایان چه بوده؟

مسعود جوشکار: عکس العمل‌های مختلفی را شاهد بوده ایم. اولین عکس العمل دولت این بود که مشکل کارگران نفت پیمانکاران هستند و ما را به آنها حواله دادند. خوب ما هم می‌گوییم بسیار خوب بساط آنها را جمع کنید. دولت در قبال زندگی کارگران و شهروندان جامعه مسئول است. و جواب می‌خواهیم. از جمله دیدیم هم روحانی و هم زنگنه همین را گفتند. بعد مطلع شدید که افرادی از کمپین بیست ده با ستاد ابراهیم رئیسی دیدار داشتند و در این دیدار این مقامات با اظهار بی‌اطلاعی کردن از اینکه خبری از وضعیت و مشکلات کارگران نفت نداشته‌اند، لب و اساس تصمیماتشان این بود که اداره کار منطقه ویژه اقتصادی را به شورای اسلامی کار تبدیل کنند تا مثلاً از کارگران "دفاع" کند. واقعا خنده دار است. می‌خواهند اداره کار خود را تبدیل به شورای اسلامی کنند و اسمش را هم تشکل کارگری می‌گذارند. 40 هزار حراست بس نیست که حالا به وجود شورای اسلامی هم نیاز پیدا کرده‌اند. ما در بیانیه مان صراحتاً گفتیم که شورای اسلامی جواب ما نیست و بر خواستهایمان تاکید کردیم. بعد جالب اینجاست که هیأت دیگری اینبار از طرف وزارت کار و مسئولینی از منطقه ویژه اقتصادی مرکب از کورش یزدان مدیر کل روابط کار و جبران خدمت وزارت کار و مصدق کشاورزی سرپرست اداره کار بوشهر و فرهاد شیخی مسئول هماهنگی امور مناطق آزاد ویژه با همراهی مسئولینی از مجتمع پتروشیمی‌های بوشهر و آپادانا و خلیج فارس از عسلویه دیدن کردند. یک عکس العمل آنها به گفته حسن جلیلی و ستاد رئیسی به تبدیل اداره کار عسلویه به شورای اسلامی و غیر قانونی خواندن آن بود. ضمن نسخه خود اینها نیز ایجاد "شورای اسلامی" اما "قانونی" است. خلاصه صدای شورای سازماندهی ما کارگران را شنیده‌اند به خیال ایجاد شورای اسلامی افتاده‌اند، تا مهارمان کنند. همه اینها نشان می‌دهند که ما شورای سازماندهی اعتراضاتمان را لازم داشتیم و ایجادش کردیم. و این یک دستاورد مهم این دور از اعتصابات ما کارگران نفت است. امروز مدیای اجتماعی ظرفی برای متشکل شدن ما کارگران شده است. در این زمینه معلمان و بازنشستگان پیش کسوت بودند و ما هم قدم برداشته ایم. من خیلی امیدوارم.

اعتصابات سراسری در نفت با موجی از همبستگی روبرو شده است. انتظار شما چیست؟

این همبستگی ها وسیع و بیسابقه است. یک نمونه جالبش کمک های مردمی به شماری از کارگرانی است که در کمپ ها ماندند. بعلاوه همانطور که همه می بینند از بخش های مختلف از کارگر نیشکر هفت تپه و فولاد و ساختمانی مریوان گرفته تا بازنشستگان و معلمان و دانشجویان و فعالین دفاع از حقوق کودک و حقوق زن و مادران دادخواه از همه جا به ما پیام های همبستگی و حمایت داده شده است. همینطور در سطح جهان از 5 کنفدراسیون اتحادیه های کارگری در فرانسه تا اتحادیه های کارگری در عراق و کانادا و انگلیسی و ایندوستریال و تشکلهایی از شبکه های سندیکای در کشور های مختلفی از اروپا تا آمریکای مرکزی و ترکیه و غیره همه با ما اعلام همبستگی کرده اند و صدای اعتراض ما در جهان بازتاب یافته است و این امید بخش است. ما با اتکا به این همبستگی ها با قدرت تر جلو میرویم. پیشروی های خوبی داشته ایم و با این فشار ها ما میخواهیم کاری کنیم که نه فقط همین امروز و فوری حقوقهایمان اضافه شود بلکه دیگر برای هیچ پیمانکاری سودی نداشته باشد که با دلگیری به استثمارگری در مناطق نفتی و در مراکز مختلف کارگری ادامه دهد و بساطشان جمع شود. همانطور که اشاره کردم حکومت نمیتواند ما کارگران را بی تامین و بدون هیچ حق و حقوقی بدست پیمانکاران ظالم بسپارد. دولت در قبال ما کارگران و ما مردم مسئول است. باید این وضعیت بی سر و سامان و بردگی پایان گیرد.

***تحریم غذای کارگران پیمانکاری تعمیرات فازهای 9 و 10 منطقه ویژه پارس در اعتراض به کیفیت بد غذا**

روزهای چهارشنبه و پنجشنبه (16 و 17 تیر)، کارگران پیمانکاری تعمیرات فازهای 9 و 10 منطقه ویژه پارس در ادامه تحریم غذایشان که از حدود یک ماه پیش شروع شده است، وعده های غذایی را مقابل دفتر کارفرما گذاشتند.

براساس گزارش رسانه ای شده، کارگران پیمانکاری تعمیرات که شامل گروه فیکس، روتاری، سرویس، کارگاه جوشکاری، ولوشاپ و پمپشاپ هستند هنوز با مشکلات وعده‌های غذایی دست و پنجه نرم می‌کنند. پیمانکار هیچ توجهی به خواسته‌ی مزدبگیران ندارد و تنها به فکر ثروت‌اندوزی و افزایش سرمایه خود است.

کارگران می‌گویند: تکه‌ای نان و پنیر می‌خوریم اما لب به غذای پیمانکار نخواهیم زد. طولانی شدن اعتصاب و در دسترس نبودن غذای مقوی سبب کاهش قوای جسمی شده و اگر این وضعیت ادامه داشته باشد، مشکلات افزایش می‌یابد. وعده‌های غذایی امروز و دیروز را دریافت کردیم اما آن را در اعتراض به وضعیت خود مقابل دفتر کارفرما گذاشتیم. این حرکت اعتراضی با واکنش کارفرما همراه بوده و آنها به دنبال شناسایی افرادی هستند که دست به این کار زده‌اند.

آن‌ها ادامه دادند: به طور قطع، کیفیت غذا تغییر نخواهد کرد؛ کارفرمای مادر هیچ نظارتی بر عملکرد پیمانکار ندارد و با رفتار خود، کارگران را مجاب به تبعیت و پیروی از پیمانکاران می‌کند. اشتغال در زیر تیغ آفتاب با دمای 50 درجه با رطوبت 60 درصدی و محرومیت از غذای مناسب و با کیفیت بسیار سخت است.

***ادامه اعتصاب کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه حقوق و 10 ماه حق بیمه**

در ادامه اعتصاب کارگران شهرداری خرمشهر که از روزشنبه 12 تیر برای اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه حقوق و 10 ماه حق بیمه شروع شده است بدلیل خودداری کارگران از جمع آوری زباله ها کوچه‌های خرمشهر مملو از زباله و پسماند شده است.

تصاویر رسانه ای شده بتاريخ 17 تیر:

در همین رابطه:

+دومین روز اعتراض کارگران شهرداری خرمشهر نسبت به عدم پرداخت 6 ماه حقوق و 10 ماه حق بیمه و پرداخت ها قطره چکانی با راهپیمایی و تجمع در شهر

روز یکشنبه 13 تیر، کارگران شهرداری خرمشهر در دومین روز اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت 6 ماه حقوق و 10 ماه حق بیمه و پرداخت ها قطره چکانی دست به راهپیمایی و تجمع در این شهرستان خوزستان زدند.

بر اساس گزارش رسانه ای شده، معترضان پرداختی های موقت را نوعی قطره چکانی توصیف کردند و گفتند تا تسویه نشدن کامل مطالباتشان هر روز تجمع خواهند داشت.

+تجمع اعتراضی کارگران شهرداری خرمشهر نسبت به عدم پرداخت 6 ماه حقوق و 10 ماه حق بیمه مقابل فرمانداری

روز شنبه 12 تیر، کارگران شهرداری خرمشهر برای انعکاس هرچه بیشتر صدای اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت 6 ماه حقوق و 10 ماه حق بیمه دست به تجمع مقابل فرمانداری ویژه این شهرستان در استان خوزستان زدند.

***اعتصاب رانندگان اتوبوسرانی بندرعباس برای اعتراض به قرارداد کار و عدم پرداخت 2 ماه حقوق و چند ماه حق بیمه**

رانندگان اتوبوسرانی بندرعباس برای اعتراض به قرارداد کار و عدم پرداخت 2 ماه حقوق و چند ماه حق بیمه دست از کار کشیدند.

روز پنج شنبه 17 تیر، قائم مقام سازمان مدیریت حمل و نقل بار و مسافر شهرداری بندرعباس به خبرنگار رسانه ای گفت : پیگیری مشکلات رانندگان اتوبوس این سازمان به طور جدی در دستور کار قرار دارد.

وی در جلسه با رانندگان معترض که مدیران و معاونین سازمان نیز در آن حضور داشتند ،گفت: بخشی از مشکلات این افراد مربوط به گذشته بوده که رفع آنها پیش از اعتراضات نیز در دستور کار سازمان قرار داشته است.

وی یکی از درخواست های رانندگان در شروع تجمعات را ، انعقاد قرارداد با پیمانکار عنوان کرد و در این ارتباط نیز بیان کرد : بر اساس هماهنگی صورت گرفته و مطالبه از شرکت پیمانکار مربوطه ، قرارداد کلیه رانندگان آماده امضاء بوده و به آنها تحویل شده ، ولی رانندگان از امضای این قرارداد برای تسریع در رفع مشکل خودشان ، امتناع کرده اند.

بیگزاده افزود : با توجه به اینکه این رانندگان دو ماه (اردیبهشت و خرداد سال جاری) حقوق معوق دارند، بر اساس پیگیری های صورت گرفته از پیمانکار مربوطه، شرکت موظف به پرداخت مطالبات رانندگان است.

قائم‌مقام سازمان مدیریت حمل و نقل بار و مسافر شهرداری بندرعباس در خصوص پرداخت حق بیمه معوق رانندگان نیز، خاطرنشان کرد: با معاونت مالی و اقتصادی شهرداری بندرعباس هماهنگی‌های لازم جهت پرداخت هرچه سریعتر انجام شده و این مسئله نیز تا پایان ماه جاری انجام می‌شود.

بیگزاده از ترک کار این رانندگان طی روزهای اخیر خبر داد و عنوان کرد: با این وجود، به منظور تداوم خدمات‌رسانی به شهروندان، از رانندگان با سابقه و استخدام شهرداری برای فعالیت در خطوط استفاده شده و در مورد ترک کار و غیبت رانندگان نیز تصمیم‌گیری می‌شود.

***ادامه اعتراضات کارگران بخش دفع آفات کشت و صنعت نیشکر هفت تپه نسبت به عدم تمدید قراردادهای کاریشان با برپایی تجمع و پهن کردن سفره با نان خالی**

روز پنج‌شنبه 17 تیر، کارگران بخش دفع آفات کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در ادامه اعتراضاتشان نسبت به عدم تمدید قراردادهای کاریشان در تجمعشان در این مجتمع سفره با نان خالی پهن کردند.

قابل یادآوری است که 160 کارگر بخش دفع آفات کشت و صنعت نیشکر هفت تپه بدلیل تمدید نشدن قراردادهای کاریشان از کاریکارس شدند.

***یکماه از بازداشت مازیار سیدنژاد گذشت**

روز ۱۷ خرداد ماه مازیار سیدنژاد توسط مأمورین امنیتی در منزل شخصی‌اش در تهران دستگیر شد.

پس از ۳۱ روز از دستگیری مازیار سیدنژاد وی تنها چند تماس بسیار کوتاه با خانواده داشته و از اینکه چه نهاد امنیتی و با چه اتهامی او را بازداشت کرده‌اند هیچ اطلاعی در دست نیست. گویا قصد دارند تا علاوه بر محکومیت قبلی پرونده‌سازی جدیدی برای او شکل دهند.

مازیار سیدنژاد پیشتر و در تاریخ ۱۰ آذر ۹۷ توسط نیروهای امنیتی در اهواز بازداشت و در تاریخ ۲۷ اسفند ۹۷ با تودیع وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی به صورت موقت از زندان شیبان اهواز آزاد شد.

وی توسط شعبه ۴ دادگاه انقلاب اهواز به ۳ سال حبس تعزیری محکوم گردید. خرداد ماه امسال شعبه ۱۶ دادگاه تجدیدنظر استان خوزستان این حکم را عیناً تأیید کرد.

نهادهای امنیتی کارگران و فعالین جنبش کارگری را به اتهامات واهی دستگیر میکنند و سیستم قضایی در همسویی با این سیاست سرکوبگرانه‌ی امنیتی، برای این فعالین احکام زندان صادر میکند.

حاکمیت هیچگاه هیچگونه مطالبه‌گری و اعتراض کارگران و مزدبگیران را تحمل نکرده و اقدام به سرکوب نموده است اما اکنون جنبش اعتراضی طبقه کارگر به موقعیتی رسیده که دیگر این وضعیت را تاب نخواهد آورد که هم کار و زندگی‌اش به چپاول شود و هم اجازه اعتراض نداشته باشد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران قویاً اعلام میدارد که طبقه کارگر ایران درمقابل این همه تعرض و سرکوبگری در آستانه‌ی انفجار و طغیان قرار گرفته است و خواستار آزادی کارگران، معلمان و فعالین جنبش‌های اعتراضی که در زندان به سر میبرند است.

مازیار سیدنژاد، شاپور احسانی راد، اسماعیل عبدی و سجاد شکری، آرش جوهری و دیگر زندانیان کارگری و مدنی باید به فوریت آزاد گردند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران- ۱۷ تیرماه ۱۴۰۰

akhbarkargari2468@gmail.com